

13e zondag door het jaar

26-27 juni 2021

—
decanaat Poperinge

Aperitief: Vivre (C'est ma dernière volonté) – Serge Reggiani (1977)

<https://www.youtube.com/watch?v=Oyc3exsiaA>

Moi qui ai vécu sans scrupules
Je devrais mourir sans remords
J'ai fait mon plein de crépuscules
Je ne devrais pas crier encore
Moi le païen, le pauvre diable
Qui prenait Satan pour un bleu
Je rends mon âme la tête basse
La mort me tire par les cheveux
Vivre, vivre
Même sans soleil, même sans été
Vivre, vivre
C'est ma dernière volonté

Dites-moi que le Bon Dieu existe
Qu'il a une barbe et des mains
Que Saint-Pierre est le brave type
Qu'on m'a décrit dans les bouquins
Dites-moi que les anges ont des ailes
Dites-moi que les poules ont des dents
Que je jouerai du violoncelle
Là-haut dans mon costume blanc
Vivre, vivre
Même sans maison, même sans souliers
Vivre, vivre
C'est ma dernière volonté

J'avais le blasphème facile
Et j'entends d'ici les copains
Crier: le traître, l'imbécile
Il meurt comme un vulgaire chrétien
Qu'ils m'excusent si je suis lâche
Je peux bien rire autant qu'on veut
Mais quand on se trouve à ma place
On prend quand même un coup de vieux
Vivre, vivre
Même bancal, même à moitié
Vivre, vivre
C'est ma dernière volonté

Je vois de la lumière noire
C'est ce qu'a dit le père Hugo
Moi qui ne pense pas à l'histoire
Je manque d'esprit d'à-propos
Non, je n'ai vraiment plus la force
De faire un dernier jeu de mots
Je sors par la petite porte
J'ai le trouillomètre à zéro
Vivre, vivre
Quand faut y aller, il faut y aller
Vivre, vivre
C'est ma dernière volonté
Vivre, vivre
En plein soleil, en plein été
Vivre, vivre
C'est ma dernière volonté
Vivre
Vivre, vivre, vivre, vivre
Vivre, vivre vivre, vivre

Geen scrupules in m'n leven
Ook geen wroeging bij de dood
Zo veel leven werd me gegeven
En toch vraag ik net wat meer
Ik, de heiden, arme sloeber
Ik, die Satan rats negeer
Met het hoofd gebogen
Zie ik de dood nu onder ogen
Leven, leven
Ik sta hier te beven
Leven, leven
Geef me nog even

Zeg me dat God écht bestaat
Met grote handen en lange baard
Dat ik Sint-Pieter niet hoeft te vrezen
Zoals ik altijd heb mogen lezen
Zeg me dat engelen vleugels hebben
Zeg me dat ik nog even mag wachten
En dat ik daarboven cello zal spelen
Omringd door hemelse taferelen
Leven, leven
Waar ben je gebleven?
Leven, leven
Geef me nog even

Schelden deed ik als geen ander
En m'n vrienden zeiden nog
"Ach, jij achterlijke stomkop
God die ziet dit als bedrog"
Sorry, ja, ik ben een lafaard
Lach maar, zou ik ook doen hoor
Maar als je in mijn schoenen stond
Dan keek je vast ook droevig rond
Leven, leven
Kun jij me vergeven?
Leven, leven
Geef me nog even

Ik zie het zwarte licht
Zo is Hugo ook gezwicht
Ik, ik denk niet aan 't verleden
Ik, ik leef gewoon vandaag
Ja, de moed die laat ik zakken
Toch wil ik naar 't leven snakken
Stilaan laat ik alles gaan
Ik ben bang en laat een traan
Leven, leven
't Is niet voor altijd
Leven, leven
Komaan, toch nog even

Leven, leven
De zon op m'n huid
Leven, leven
Geef me nog even
Leven, leven, ik wil leven ...

Dit lied kennen de meesten in de versie van Ramses Shaffy die het in 1978 van een eigen tekst voorzag: Laat me ...

(zie: https://www.youtube.com/watch?v=fyTvY_7ws30).

Vele jaren later in 2005, toen Ramses al dement was, haalde zijn trouwe vriendin Liesbeth List hem op en zong hij het nog eens uit volle borst en heel krachtig mee. Ontroerend! Zeker kijken naar deze prachtige versie van vivre-laat me ...

<https://www.youtube.com/watch?v=Ih5i8IEpaH0>

En – omdat we er niet genoeg van krijgen - Wende Sniijders in 2008:

<https://www.youtube.com/watch?v=T7ep1O4qOj8>

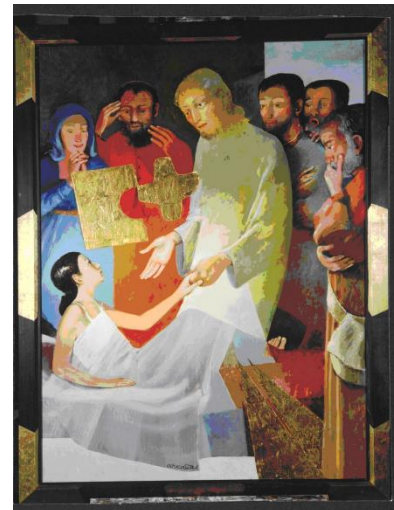
Lied: ZJ 924 Ik sta voor U in leegte en gemis

<https://www.youtube.com/watch?v=eqUGz1H6rQg>

Ik sta voor u in leegte en gemis
vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen.
Gij zijt mijn God, sinds mensenheugenis,
dood is mijn lot hebt Gij een and're zegen?
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?
Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen.

Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,
zult Gij mij bergen in uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in uw land,
mag ik nog eenmaal zien met nieuwe ogen?

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw Zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden

Welkom

Heb jij dat ook al meegemaakt:
van die momenten dat je plat zit, ten einde raad, ten einde leven.
Je voelt je leeg, alsof alle kracht uit je bestaan is weggevloeid.
Je denkt: dit is het einde. Het einde van je hoop, van je vriendschap,
van al je dromen en plannen.
En dan is er iemand die je bij de hand neemt, die er is,
- gewoon bij jou aanwezig is — die niet méér doet dan er zijn,
en die blijft geloven en hopen, vaak in jouw plaats.
Beetje bij beetje kom er weer licht,
je geraakt het dode punt voorbij, je kan weer verder leven.
Om van die hoop te getuigen, daarom zijn wij hier,
om aan mekaar de boodschap toe te spreken
dat elk einde een nieuw begin kan zijn.

Vraag om Gods ontferming

Heer, Jezus Christus, ook wij hebben gehoord
wat over U werd verteld en geschreven staat:
dat er een kracht van U uitgaat,
dat U zieken geneest en doden opwekt.
Daarom komen wij tot U
met onze noden en onze pijn.
Met aandrang smeken wij U:
kom ons de handen opleggen,
opdat wij genezen en leven.
Raak ons aan...

Heer, ontferm U over ons ...

Eer aan God

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon, die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een Verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

Openingsgebed:

Eeuwige God,
al wat voortkomt uit uw hand,
heel uw schepping hebt U bestemd tot leven.
Doordring ons van dit geheim.
Geef ons eerbied voor al wat leeft

en doe ons al wat in onszelf ten dode is, overwinnen.
Dat vragen wij U, uit kracht van Hem,
die in uw naam genezing brengt en leven,
Jezus Messias, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Wijsheid (Wijsh. 1, 1. 13-15; 2, 23-24)

13 God heeft de dood niet gemaakt
en Hij vindt geen vreugde in de ondergang van hen die leven,
14 maar alles heeft Hij geschapen om te bestaan
en de schepselen in de wereld zijn heilzaam;
er is geen kruid bij dat verderf brengt
en de onderwereld heerst niet over de aarde,
15 want de gerechtigheid is onsterfelijk.
23 God heeft de mens immers geschapen
voor een onvergankelijk leven
en Hij heeft hem tot een beeld van zijn eigen eeuwigheid gemaakt,
24 maar door de afgunst van de duivel
is de dood in de wereld gekomen en de aanhangers van de duivel
zullen hem ondergaan.

Tussenzang: Ps. 30 (29) 2 en 4, 5-6, 11 en 12a en 13b

Refrein: U zal ik loven, heer, want Gij hebt mij bevrijd.

U zal ik loven, Heer, want Gij hebt mij bevrijd,
Gij hebt mijn vijanden niet laten zegevieren.

Heer, uit het dodenrijk hebt Gij mijn ziel verlost,
Gij hebt mij losgemaakt van die ten grave dalen.

Bezingt de Heer dan met mij, al zijn vromen,
en dankt zijn Naam die hoogverheven is.

Zijn toorn duurt kort, maar zijn genade levenslang,
de avond brengt geweend, de ochtend blijdschap.

Heer, luister en ontferm U over mij,
mijn God, sta mij terzijde met uw hulp.

Gij hebt mijn rouwklacht in een vreugdedans veranderd.
U zal ik loven, Heer mijn God, in eeuwigheid.

Tweede lezing: Uit de tweede Korintiërsbrief (2 Kor. 8, 7.9, 13.15)

Broeders en zusters,
7 U munt reeds in zo veel opzichten uit,
in geloof, welsprekendheid, kennis, in ijver op allerlei gebied,
in de liefde die wij in u hebben gewekt;
laat dan ook dit liefdewerk uitmuntend slagen!
9 Want u kent de liefde
die onze Heer Jezus Christus u heeft betoond:
omwille van u is Hij arm geworden, terwijl Hij rijk was,

opdat u rijk zou worden door zijn armoede.

13 Het is niet de bedoeling dat u door anderen te ondersteunen zelf in moeilijkheden komt.

Er moet een zeker evenwicht zijn.

15 waarover geschreven staat:

Hij die veel had verzameld, had niet te veel,
en hij die weinig had verzameld,
kwam toch niet te kort.

Tussenzang: ZJ 914 Roept God een mens tot leven

<https://www.youtube.com/watch?v=4j5CWhB1hSg>

Roept God een mens tot leven, wie weet waarom en hoe,
hij moet zichzelf prijsgeven, hij leeft ten dode toe.

Gods woord roept door de tijden zijn volk en grijpt het aan
Hij doet het uitgeleide, het moet de zee ingaan.

Geroepen en verzameld uit dood en slavernij,
gedoopt in woord en water, dat volk van God zijn wij.

Wij werden nieuw geboren toen de mens Jezus kwam
die als een slaaf de zonde der wereld op zich nam.

Met Hem in geest en water tot zoon van God gewijd,
zijn wij met Hem begraven, verrezen voor altijd.

Evangelie: (Mc. 5, 21-43)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus

21 In die tijd, toen Jezus weer met de boot naar de overkant gegaan was, verzamelde zich een grote menigte bij Hem.

Dat was aan het meer.

22 Daar kwam Jaïrus aan, een van de synagogebestuurders.

Toen hij Jezus zag, wierp hij zich aan zijn voeten

23 en smeekte Hem dringend: 'Mijn dochtertje is doodziek.

Kom mee en leg haar de handen op, zodat ze gered wordt en in leven blijft.'

24 Hij ging met hem mee.

Een grote menigte volgde Hem, en ze drongen tegen Hem op.

25 Er was een vrouw bij die al twaalf jaar aan vloeingen leed.

26 Ze had veel te lijden gehad van allerlei dokters
en alles uitgegeven wat ze had, en er geen baat bij gevonden;
ze was er eerder op achteruitgegaan.

27 Omdat ze over Jezus gehoord had,
kwam ze door de menigte naar Hem toe
en raakte van achteren zijn kleren aan.

28 'Want', dacht ze, 'als ik zijn kleren maar aanraak, zal ik gered worden.'

29 Meteen droogde de bron van haar bloed op,

en ze voelde aan haar lichaam dat ze van haar kwaal was genezen.

30 Maar Jezus, die zelf meteen voelde

dat er een kracht van Hem was uitgegaan,
 draaide zich in de menigte om en zei:
 `Wie heeft mijn kleren aangeraakt?'

31 Zijn leerlingen zeiden tegen Hem:
 `U ziet hoe de menigte tegen U opdringt, en U zegt:
 `Wie heeft Mij aangeraakt?''

32 Maar Hij keek rond om de vrouw te zien die dat gedaan had.
 33 De vrouw werd bang en begon te beven,
 omdat ze wist wat er met haar gebeurd was.
 Ze kwam naar voren, wierp zich voor zijn voeten
 en vertelde Hem de hele waarheid.

34 Maar Hij zei haar: `Mijn dochter, uw vertrouwen is uw redding;
 ga in vrede, en blijf van uw kwaal verlost.'

35 Hij was nog niet uitgesproken
 of daar kwamen mensen uit het huis van de synagogebestuurder
 om hem te zeggen: `Uw dochter is gestorven. Wat valt u de meester nog lastig?'

36 Maar Jezus, die opving wat er gezegd werd,
 zei tegen de synagogebestuurder:
 `Wees niet bang, heb maar vertrouwen.'

37 Hij liet niemand met zich meegaan,
 behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus.

38 Ze kwamen bij het huis van de synagogebestuurder,
 en Hij zag de drukte van huilende en rouwende mensen.

39 Hij ging naar binnen en zei: `Waarom die drukte en die tranen?
 Het kind is niet gestorven, het slaapt.'

40 Ze lachten Hem uit.
 Maar Hij stuurde ze allemaal naar buiten,
 nam de vader en moeder van het kind en zijn metgezellen mee,
 en ze gingen het vertrek binnen waar het kind lag.

41 Hij pakte het kind bij de hand en zei haar:
 `Talita koemi.' In vertaling betekent dat: Meisje, Ik zeg je, sta op.

42 Meteen stond het meisje op en liep rond.
 Ze was twaalf jaar. Ze raakten buiten zichzelf van opwindning.

43 Hij beval hun met nadruk dat niemand dit te weten zou komen,
 en Hij vroeg hun om haar eten te geven.

Overwegingen:

Hoe uniek is het leven, hier op aarde ? Lange tijd gingen de wetenschappers ervan uit dat gezien het groot aantal melkwegstelsels (men zegt miljarden), met elk hun grote hoeveelheid sterren waarrond dan nog zoveel planeten kunnen draaien er wel nog ergens in het universum "aarde-achtige" planeten zijn waarop leven mogelijk is of is kunnen ontstaan. Alleen ligt het wat moeilijk om met hen in contact te komen gezien de onmetelijke afstanden en misschien ook verschillend moment in evolutie en beschaving. 't Zou toch wel moeten lukken dat we uniek zijn met het leven zoals we dat op aarde al miljoenen jaren kennen. Nu, de laatste jaren hoor je toch meer en meer klanken dat het leven zoals we dat in al zijn vormen kennen best wel uniek zou kunnen zijn. Dus dat er nergens anders leven en intelligentie is zoals wij dat kennen. Het ontstaan van het leven heeft iets van een heel nauwe flessenhals waar alle elementen en voorwaarden door moeten, maar je merkt dat eenmaal het gelukt is, er geen houden meer aan is en dat het leven ook al is het broos, kwetsbaar en altijd bedreigd, toch niet tegen te houden is, niet door catastrofes en rampen, maar juist complexer

en rijker wordt doorheen opeenvolgende veranderingen en evoluties. Met deze bevindingen in ons achterhoofd (iets dat mij al van kindsbeen aan ontzettend boeit, al wil ik er hier geen uitzending van National Geographic van maken) klinken de woorden uit het Boek Wijsheid net iets intenser en straffer: God heeft alles geschapen om te leven... wat een wonder dat wij dat 'unieke leven' mogen en kunnen ervaren. En als je het Evangelie ziet als een strijd tegen al wat het leven bedreigt, dan begrijp je de levenswil van die Jäirus en die vrouw die beiden zo'n vertrouwen hebben dat het goed komt. Ja, de dood is alomtegenwoordig hier in het evangelie (zoals ook in het leven van ons allemaal). Die dochter van Jäirus heeft een of andere ziekte waardoor ze op sterven ligt. Die bloedverliezende vrouw is door haar aandoening sociaal vermoord want ze mag nergens en met niemand nog contact hebben in die Joodse maatschappij die zo bang is van alles wat met het 'levenssap' bloed te maken heeft; respect en angst hebben een verlamdend effect en dus is zo iemand levend dood want te mijden wegens onreinheid. Al twee gezichten van de dood dus... maar de dood zit ook in de reactie van de omstaanders die lachen met Jezus' woorden en zijn geloof en dat van Jäirus en die vrouw in het belachelijke trekken. Mensen worden zo 'mond dood' gemaakt. De dood schuilt zelfs in 'het systeem' dat aanraken verbiedt (voor Jäirus, kaderlid van de synagoge, geen onbelangrijk gegeven dat hem in moeilijke papieren kan brengen...). Nu, het leven is niet tegen te houden en toont zich op verschillende wijzen.

Om te beginnen heb je de 'levenswil' van zowel Jäirus als van die vrouw. Nu, begrijpelijk maar toch altijd mooi hoe mensen de wanhoop weten te overstijgen. Ze zijn ten einde raad; voor je kind doe je alles: hij buigt, knielt, roept, schreeuwt; en die vrouw doet van alles om Jezus toch maar aan te raken. En dan heb je de 'levens'-woorden van Jezus: talita koemi, 'meisje sta op'. Maar eveneens leven-bevorderend is zijn uitspraak: "dochter, uw geloof heeft u gered. Ga in vrede en wees van uw kwaal verlost." (Van een bevestiging groei je, is het niet ?) Of tot Jäirus: "Wees niet bang maar blijf geloven." En dit in tegenstelling tot de leven-remmende uitspraak van de betersweters: "Uw dochter is gestorven, waartoe de Meester nog lastig vallen."; het misbaar en gewezen. Ik zou het nog kunnen hebben over het levenwekkende in het aanraken (waar Dana Winner een mooi liefdesliedje over heeft: "iets heeft je zachtjes aangeraakt") en het bij de hand nemen, maar u hebt al begrepen dat in al wat we zeggen of doen zoveel leven of zoveel dood zit. Maar de boodschap hier is dat leven en de wil om te leven taai zijn en niet tegen te houden ... zoals overal op zoveel verschillende manieren al 3,7 miljarden jaren op deze aardklomp. Leven, zo uniek en broos zal altijd bedreigd worden door de dood maar laten we erop vertrouwen dat het leven altijd het laatste woord zal hebben omdat er altijd een koemi momentje inzit: sta op !

Mogen wij allen dat voelen, wanneer het nodig is.

Miguel Dehondt

Gij die wilt dat mensen leven, écht als mens
en niet als speelbal van ongekende macht of overmacht,
en méér dan enkel maar gedreven
door de stemming van het ogenblik,
doe ons leven. Geef richting.
Doe ons inzien wat recht is en wat slecht,
en wat ons nu te doen staat.
Doe ons weten dat we leven, en waarom, en waarvoor.
Doe ons mensen zien. Zet ons op weg met mensen.

Dat wij elkander dragen
en bij elkaar wakker houden waar het om gaat.
Dat we woorden geven aan uw droom
dat deze wereld, uw schepping, goed moet zijn,
en recht en vrede de bestemming van ieder mens.
Doe ons geworteld staan in U.

Christenen zijn mensen van de weg.
Steeds worden ze geroepen om op stap te gaan,
naar anderen toe.
Zolang er mensen zijn, die lijden aan het leven,
mogen zij ons op hun weg weten.
We kunnen niet om hen heen.
We delen in hun zorgen en pijn.
Ook al voelen we ons machteloos:
een beker koud water is er altijd wel.
Ons wordt niet het onmogelijke gevraagd,
wél dat we doen wat we kunnen.
Zoals de leerlingen van toen
worden wij de wereld in gezonden.
Door de deuren van onze kerk en van ons huis
komt de wereld bij ons binnen.
We kunnen er niet voor vluchten,
onze ogen ervoor niet sluiten.
Mensen mogen van ons een helpende hand,
een luisterend oor en begrijpend hart verwachten.
Tot een radicale keuze voor hen
die in de hoek zitten waar de klappen vallen,
daagt ons geloven ons uit.
Alleen zo kunnen we het echte leven
in de geest van Jezus van Nazareth vinden.

naar Wim Holterman osfs

Woorden van geloof:

Ik geloof in het leven mij gegeven
als enige kans om mens te worden.
Ik geloof in de Vader van dit leven,
die de Zin is en de Grond van mijn bestaan,
Hoop en Uitzicht door alles heen.
Ik geloof in Jezus Christus,
mens geworden God van liefde, de "Mens voor anderen",
gekruisigd op lijden en dood, maar levend voorgoed.
De Mens om nooit te vergeten, de Christus,
Eten en Drinken voor mensen van alle tijden.

Ik geloof in zijn Geest, die levend maakt en kracht geeft,
uitzicht en toekomst biedt, die werkt in mens en tijd,
die het kwaad en onrecht aandurft
en niet ophoudt de liefde waar te maken.

Ik geloof in zijn Kerk van mensen,
die pelgrimeert van donker naar licht,
van nacht naar dag, naar verlossing toe.
Ik geloof in dit leven, als weg en werkelijkheid,
naar de Liefde die volkomen is. Amen.

Voorbeden:

*Doordat we worden meegesleurd door de drukte van elke dag,
overspoeld door berichten in krant en televisie
over wat er allemaal misloopt in de wereld,
blijven de wonderen die rondom ons gebeuren
vaak buiten ons gezichtsveld.
Leggen we daarom onze vragen en beden voor aan Hem
die onze lasten met ons mee draagt.*

Bidden wij om licht
voor mensen die, door armoede, geweld of pijn,
geen uitweg meer zien.
Heer, verlicht hun weg,
laat hen zien dat er een doel is om voor te leven.
Laten wij bidden...

Bidden wij om moed
voor mensen uit wie het leven wegvloeit
door ziekte, onderdrukking of angst.
Heer, raak hen aan,
doordring hen van uw Geest,
zodat ze opnieuw sterk worden
en vertrouwen vinden in het leven.
Laten wij bidden...

Bidden wij om wijsheid
voor mensen die beslissingen moeten nemen
voor zichzelf of voor anderen.
Heer, open hun ogen
voor het onderscheid tussen wat goed is en wat kwaad,
voor wat barmhartig is en rechtvaardig.
Laten wij bidden...

*Heer,
dit alles durven wij U vragen
omdat Gij voor ons Vader en Moeder wilt zijn,
omdat Gij ons tot steun wilt zijn
en ons wilt troosten waar dit nodig is,
en tegelijkertijd ons wilt stimuleren
om te leven en te handelen
naar het voorbeeld van uw Zoon, Jezus Christus. Amen.*

Lied: Iets heeft je zachtjes aangeraakt – Dana Winner

<https://www.youtube.com/watch?v=HXHCT--ttgI>

't Is ineens anders dan ik dacht
Dit is zo mooi en onverwacht
Ik zie de glans op je gezicht
Wie heeft dit wonder toch verricht?
Zo lang ik je ken is alles wat ik wou
Dat jij ooit voelen zou
Dat we bedoeld zijn als een liefdespaar
Bedoeld zijn voor elkaar
Iets heeft je zachtjes aangeraakt
Liefde is eindelijk ontwaakt
Net toen ik dacht: het is voorbij
Koos je voor ons en dus voor mij

'k Heb je wel duizendmaal misschien
Ergens ontmoet, begroet, gezien
We praatten soms tot in de nacht
Maar 'k vroeg me af waaraan je dacht
Want hoe kun je zo lang zozeer samen zijn
En toch niet weten wie?
Soms is de liefde die vlak voor je staat
Precies wat je niet ziet
Iets heeft je zachtjes aangeraakt
Liefde is eindelijk ontwaakt
Net toen ik dacht: het is voorbij
Koos je voor ons en dus voor mij

Soms is de liefde die vlak voor je staat
Precies wat je niet ziet
't Is ineens anders dan ik dacht
Dit is zo mooi en onverwacht
Net toen ik dacht: het is voorbij
Koos je voor ons en dus voor mij
Iets heeft je zachtjes aangeraakt
Liefde is eindelijk ontwaakt
Net toen ik dacht: het is voorbij
Koos je voor ons en dus voor mij

Gebed over de gaven

God van alle leven,
U bent ons tastbaar nabij in vriendelijke gebaren
en opwekkende woorden van goede mensen.
Wees nu aanwezig
in het breken en delen van dit brood en deze wijn,
tekens van uw geliefde Zoon, Jezus Christus.
Moge wij leven vanuit zijn kracht nu en altijd,
tot in eeuwigheid. Amen.

Groot Dankgebed

Hoe moeten wij U danken, Vader,
voor het geluk dat ons geopenbaard werd in Jezus, uw Zoon.
Met Hem willen wij U danken
dat U uw Boodschap verkondigd hebt
aan de kleinen en de eenvoudigen.
Met Hem willen wij U danken
dat U voor ons toekomst opent
en ons leven, hoop en uitzicht geeft.
Daarom loven en prijzen wij U en noemen U: Heilig, ...

Barmhartige Vader,
wij danken U voor Jezus Christus,
die één van ons geworden is.

Na zijn dood
hebben zijn leerlingen erkend
dat zijn Geest aanwezig is
overal waar liefde woont,
overal waar mensen in elkaar durven geloven,
overal waar mensen vergeving schenken
en elkaar de hand reiken.

Zij hebben begrepen dat Jezus met hen meeding
als zij met elkaar dezelfde weg gingen.
Zij hebben Hem herkend, Vader,
bij het breken van het Brood
toen zij maaltijd hielden
om Jezus' liefde onder elkaar levend te houden.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:

Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker, verkondigen wij de
dood des Heren totdat Hij komt.

Trouw aan Jezus' Woord, Vader,
breken wij hier dit Brood en danken U voor deze Beker.

Wij gedenken al wat Jezus ons heeft voorgeleefd
en maken zijn voorbeeld tot het onze.

Gedenk in uw goedheid allen die ons zijn voorgegaan.
Zij leven in onze gedachten,
maar, meer nog, zijn zij levend bij U.

Laat uw Geest rusten op deze gaven.
Dat deze heilige symbolen
ons mogen spreken van Jezus' dood die tot leven wekt,
dat wij mogen openstaan

voor alles wat Jezus ons geleerd heeft,
dat wij vervuld mogen worden van zijn liefde.
Dan zal er vreugde zijn op aarde,
vrijheid en vrede in Jezus' naam.

Door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn,
Heer onze God, barmhartige Vader,
in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu, en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

Gezonden als vormgevers van Gods menslievendheid
willen wij bidden
dat zijn droom met de mensen werkelijkheid mag worden,
dat zijn Koninkrijk mede door onze handen geboren mag worden,
dat zijn wil mag geschieden op aarde zoals in de hemel:

Onze Vader,...

Al zien wij soms op tegen ons werk van elke dag,
al drukken onze plichten en verantwoordelijkheden soms zwaar,
we willen ze ernstig nemen,
maar ons geen overdreven zorgen maken.
Want wij weten, Heer, dat U onze Ruggensteun wilt zijn,
dat U over ons waakt als een bezorgde Vader en Moeder.
Daarom mogen wij vol vertrouwen uitzien
naar de komst van Jezus, Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens

Heer, Jezus Christus,
Gij die uw kracht liet uitgaan
naar kleine en vaak onopvallende mensen,
naar kinderen en zieken,
Gij hebt hen doen opstaan,
hebt hun terug levensmoed gegeven.
Schenk ons het vermogen om mensen te inspireren
en samen te werken aan uw vrede in onze wereld.
Moge die vrede van de Heer altijd met u zijn.

Lam Gods

Communielied(-eren): **ZJ 532 O Heer die overwint**

O Heer die overwint en ons zijt voorgegaan,
uw kerk is als een kind dat wacht om op te staan.
Uw kerk is als een kind dat wacht om op te staan.

Gij die de waker zijt en grote wond'ren doet,
Gij komt, maar kom op tijd, voordat zij slaapt voorgoed.
Gij komt, maar kom op tijd, voordat zij slaapt voorgoed.

Jaïrus' dochter sliep, Gij hebt haar aangeraakt
en toen uw stem haar riep is zij tot U ontwaakt.
En toen uw stem haar riep is zij tot U ontwaakt.

Wij zijn het wachten moe en klagen met misbaar:
zij slaapt ten dode toe, kom, leg uw hand op haar!
Zij slaapt ten dode toe, kom, leg uw hand op haar!

You Raise Me Up - Josh Groban

<https://watch.zentric.com/vAgEFu/>

When I am down and, oh my soul, so weary
When troubles come and my heart burdened be
Then, I am still and wait here in the silence
Until You come and sit awhile with me.

You raise me up, so I can stand on mountains
You raise me up, to walk on stormy seas
I am strong, when I am on your shoulders
You raise me up to more than I can be

Als ik down ben en, oh mijn ziel, zo moe
Als er problemen komen en mijn hart bezwaard is...
Dan ben ik stil en wacht hier in de stilte
Totdat U een poosje bij mij komt zitten.

Je tilt me op, zodat ik op de bergen kan staan
Je laat me opstaan, om op stormachtige zeeën te lopen
Ik ben sterk, wanneer ik op je schouders ben
Je verheft me tot meer dan ik kan zijn

Slotgebed:

Liefdevolle God,
uw hand raakt ons aan,
uw Woord geneest en wekt tot leven.
Wij bidden U:
bevrijd deze wereld
van alles wat ziek maakt en ten dode voert.
Moge ons bestaan getekend zijn door vertrouwen in U
en door oprechte zorg voor al wat leeft,
vandaag en alle dagen. Amen.

Zegen en zending

“Talita Koemi”, “Meisje, sta op”.

Woorden die vandaag tot ons gericht zijn:

sta op om te geloven, sta op en steek de handen uit de mouwen,
sta op om te bouwen aan solidariteit.

Ga heen en doe wat de Heer van ons vraagt.

Hij vergezelt ons met zijn zegen

in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

Mijn huiverend hart...

Mijn bange vermoedens...

Mijn ingekankerde achterdocht...

Mijn kromme kennis...

Mijn ingeroeste gewoonten...

Mijn voortdurend vragen...

Mijn angst voor het onbekende...

Mijn versplinterde dromen...

Mijn twijfelend verstand...

Mijn ingesleten inzicht...

Mijn eeuwig nuanceren...

Mijn wiskundige bewijzen...

Mijn zeker weten...

Mijn domme denken...

Mijn argwanend oog...

Mijn geschokt vertrouwen...

maken het mij moeilijk

om te geloven dat het anders kan.

Toch wil ik geloven, Heer.

Kom mijn ongeloof te hulp.

(Ype Kingma)

